

Çok Acil Presentabil Bayan Halkla İlişkiler Uzmanı Aranıyor

– Sami Biber · 05 Ağustos 2020

ÇOK ACİL PREZENTABIL BAYAN HALKLA İLİŞKİLER UZMANI ARANIYOR.

Sene 2012. Koyunun olmadığı yerde keçiye Abdurrahman Çelebi demişlerdi ve 2006 yılında emekli olan ben bir özel Anadolu Lisesinde Müdür olmuştum. Okulumuz gündüz Anadolu Lisesi, gece akşam lisesi olarak eğitim hizmeti verecekti.

Evet, müdür olduğum Anadolu Lisesi yeni açılan bir okul olacaktı. Yani ben ilk müdürü olacaktım.

Tabii ki ilk iş okula öğretmen temin etmektir ki ben dahil neredeyse tüm kadro senelerdir var olan Akşam Lisesinden temin edilmişti.

Neyse efendim tafsilata boğmayalım da ana konuya geçelim.

*****

Günlerden bir gündü. Sabahın köründe okulu açmışım ve kayıt kabulde oturmuşum. Pat telefon.

-Aloooo..Orası neresi?

Telefonda beni illet eden iki şey vardır 1- " Alo orası neresi?" Sorusu 2- " Sen kimsin?" Sorusu

-Nereyi aramıştınız beyefendi?

-Akşam Lisesi mi?

-Evet ,hem Akşam Lisesi hem de Anadolu Lisesi.

-Heee..İyi...Ben akşam lisesine yazılacaktım.

-İyi...Buyurun okula görüşelim.

-Beni kaydedecekseniz hemen geleyim. Uçağa atlayıp gelirim hemen.

-Pardon uçak mı? Siz nerede oturuyorsunuz?

-Diyarbakır'da

-Hemşerim olmaz. Diyarbakır nere, İstanbul nere?

-Yav sen bana bir kıyak yap.Beni kaydet okula.

-Olmaz kardeşim. Sen Diyarbakır'da varsa bir akşam lisesi oraya müracaat et.

-Olmuyor yani?

-Maalesef...

Telefonu kapattım. İki dakika sonra yine aynı kişi...

-Hocam İstanbul'dan ikametgah alsam?

-Olmaz hemşerim? İkametgah alırsın ama okula devam edemezsin çünkü Diyarbakır'da oturuyorsun. Kusura bakma olmaz.

İki dakika daha sonra.

-Hocam sizin kayıt ücreti ne kadar?

-Yav ne yapacaksın kayıt ücretini seni bu okula alamam.

-Hocam kayıt ücretinin iki katını versem?

-Olmaz kardeşim ol maaazzz.

Bir ,iki dakika kadar daha geçtikten sonra...

-Hocam gözünün yağını yiyem?

-Yav kardeşim olmaz dedim ya.Ne yağı yersen ye olmaz.

-Yav ne musibet bir adamsan ha...

-Haydi güle güle kardeşim.

İki dakika daha sonra?

-Aloooo..

-Buyurun. Anadolu Lisesi.

-Sen kimsin?

-Sen kimi aramıştın kardeşim?

-Sami Hocam sen misin?

-Evet Ben kimsin?

-Ben ... (Patron) Bu ne biçim telefona bakmak. .... Hanım(Bahsettiği hanım bir öğretmen) Yok mu?

-Henüz gelmedi.

-Gelince söyle telefonlara o baksın.

Velhasılı kelim Diyarbakırlı ile yaptığımız telefon konuşması sonrasında gerilen sinirler dolayısıyla patrona fırça atar gibi konuşunca adam da bize hafiften bir fırça salladı. İyi hoş da ..... Hanım da onun istediği gibi sabah 9 da gelmiyor okula. Kafasına göre geliyor. İşte böyle bir sorun dolayısıyla okulumuzun bir santral memuresine acil ihtiyacı doğduğunun farkındaydım. Lakin bu güne kadar konu ile ilgili bir girişimde bulunulmamıştı. Daha doğrusu patron bana " Hocam...Çevrenizde şöyle presentabil bir bayan varsa onu buraya alalım" demişti ama ben sallamadım. Allah aşkına hangi hatuna gidip de "

Hanımefendi pardon. Size bir şey soracam.Siz presentabil mısınız?" Diye sorulur ki? Bu presentabil ya kötü bir şeyse? Hani aslında İngilizcem fena değildir. Present= Başkan, Tabil= Masa olduğuna göre presentabil = Masa başkanı gibi bir şey oluyor ama masa başkanı bana biraz acayip geldi. " Amaannn neyse ne kendileri arasın bulsun. " Dedim.

Ve nihayet o sahad yine okulu açtım. Daha kapıdan içeri girer girmez telefon çaldı.

-Zırrrr...

-.....Anadolu Lisesi.

-Ben gazetede ki iş ilanı için aramıştım.

-İş ilanı mı? Ne işi, ne ilanı? Benim bir şeyden haberim yok.

-Afedersiniz siz kimsiniz?

-Ananınnnn...

-Anlamadım.

-Diyorum ki: Ben bu okulun hem anası hem babasıyım. Yani müdürüyüm.

-Hocam ... Gazetesinde ilanınız var. Onun için aramıştım.

-Haaa İngilizce öğretmenine ihtiyacımız vardı onun için aradınız sanırım. Buyurun Hoca Hanım.

-Yok. Öğretmenlik için değil. Halkla ilişkiler uzmanı arıyormuşsunuz.

-Hımmm...Demek ki öyle yapıyormuşuz. Buyurun sizi dinliyorum.

-Oraya nasıl gelebilirim?

Bana sorulmaması gereken en önemli soru işte bu? Şu hayatta hiç beceremediğim bir şey varsa o da birisine bir yer tarif etmektir.

-Siz nerede oturuyorsunuz?

-Ümraniye- Çarşı'da.

-Çok güzel...Şimdi oradan 13 No lu Belediye otobüsüne binin. Doğruca Ataşehir'e gidin. Ataşehir'den de mavi şapkalı minibüslerle Kadıköy'e geçin. Kadıköy'e gelince Haydarpaşa istikametine doğru yürüyün.

Solda minibüs durakları var. Oradan Yeşil şapkalı Soyak- Yenişehir minibüslerine binin. Armağanlı'da inin. İndiğiniz yerden yukarı doğru 300 metre yürüyün. Sağda bizim okulu görürsünüz.

-Şeyyyy. Afedersiniz ama ben Ümraniye'de isem, okul da Ümraniye'de ise niçin Ataşehir'e, oradan da Kadıköy'e gidiyorum onu anlamadım.

-Valla ben de anlamadım. Siz en iyisi bir taksiye atlayıp adresi verin onlar bulur getirirler nasılsa.

-Şeyyy..Ücret ne kadar?

"Ulan ben ne biliyim ücret ne kadar? Bir şeyden haberim yok ki"

-Ücreti Kurucumuz ile görüşürsünüz(Kurucu= Patron)

-Çalışma saatleri?

-Sabah dokuz- akşam dokuz...
-Ohaaaa...
-Aynen öyle maalesef...

Birkaç saniye sonra.

-Alooo..Ben gazetede ki iş ilanı için aramıştım.
-Aman ne kadar memnun ve mütehassis oldum anlatamam. Buyurun.
-Nasıl birini arıyorsunuz?

" Aha da moku yedik. Ulan neydi o kelime? "

-Valla bacım şöyle eli ayağı düzgün birini arıyoruz.
-Nasıl yani?
-Yav hani nasıl diyorlar Frızın Fadıl biri olacakmış.
-Yani prezentabil ...
-Hay ağzını öpeyim. Aynen öyle birini arıyoruz.
-Aaaaa...Delinin zoruna da bak. Ağzımı öpecekmiş. Senin niyetin bozuk anlaşılır.
-Yav yanlış anladın. Lafın gelişi dedim.
-Bu gün lafın gelişi, yarın lafın gidişi olur. Aman kalsın istemem.

İki saniye daha geçtikten sonra.

-Aloooo...Benennn..
-Gazetede ki ilan için müracaat edecektiniz?
-Ay vallahi bildin. Müneccim parmağı mı yedin kız sabah sabah?
-Kız mı? Ben Erkek'im bi kere.
-Ay ben senin o erkek dillerini yerim kız...
-Yahu ben kız değilim. Allah Allah...
-Tamam tamam kızma şekerim. Ben iş için müracaat edecektim.
-Bence mahsuru yok. Edebilirsin.
-Ne iş yapacağım orada?
-Halkla ilişkiler. Yapabilir misin?
-Ay kız. İşimiz o zaten. Halkla çok yakın ilişkiler.
-Bak! Bana kız deyip durma. Bir adama kırk defa deli dersin delirir hesabı sen de bana kırk defa kız dersin bakarsın kız filan olurum maazallah. Hem sen söyle bakalım bana prezentabil mısın?
-Üüüüüff hem de nasıl. Bi görsen bayılırsın valla. Kız bak sana ne diyecem. Beni işe al sen. Pişman olmazsın.
-Ayol valla benim elimde olsa hemen alırım kız. "Hay Allah'ım ya....Hatun İki saniyede benim ahlakımı da

bozdu.” Pardon hanımefendi. Siz en iyisi okula gelip kurucumuzla görüşün.

-Vurucunuzla mı görüşecem? Hemen geliyorum o zaman.

-Vurucu değil. Kurucu...

-Tamam tatlım. Haydi çaooooo.

Bir kaç saniye daha daha sonra.

-Zırrrrrrr.

.....Anadolu Lisesi. Nasıl yardımcı olabilirim?

-Gazetede okudum. Sekreter arıyormuşsunuz.

-Evet öyle yapıyormuşuz. Yalnız biz erkek sekreter almıyoruz.

-Yani sen şimdi beni beğenmiyorsun öyle mi?

-Beyefendi mesele beğenip beğenmeme meselesi değil.

-Benim kim olduğumu biliyor musunuz?

-Kim olursan ol kardeşim. Erkek sekreter olmuyor..

-Nasıl olmuyor ya? Nasıl olmuyor? Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Ban Ki Mun bayan mı yani? Adam koskoca Birleşmiş Milletlerin hem de Genel Sekreteri. Ondan önceki Genel Sekreter Anan da da erkekti.

-Yav di git işine kardeşim sabah sabah. Anam erkekmiş. Töbe töbeeee...

“Hani adam tamamen haksız da değildi. Koskoca Birleşmiş Milletlerin o günlerdeki Genel Sekreteri Ban Ki Mun erkekti. Üstelik hiç de presentabil filan değildi, ama biz ille de presentabil bayan diye tutturmuştuk. Presentabil erkelerin suyu mu çıkmıştı? Ama öte taraftan biz de haklıydık. Biz sekreter aramıyorduk ki. Halkla ilişkiler Uzmanı arıyorduk. İkisi çok farklı şeylerdi.

Ve nihayet o meş’um telefon.

Zırrrrrrr

-.....Anadolu Lisesi. Nasıl yardımcı olabilirim.?

-Hocam iş ilanı için

-Beyefendi erkek eleman aramıyoruz.

-Ya hocam benim. Hâla benim sesimi tanıyamadın. .... Hanım gelmedi mi?

-Şimdi kapıdan girdi.

-Hocam gözünü seveyim şu telefonlara .... Hanım baksın.

-Tamam.

” Niye ki yav..Ne güzel bakıyordum. Yok arkadaş. Bu patron millete de yaranılmıyor. Ağzımızla kuş tutuyoruz burada adam hâla beğenmedi benim telefona bakmamı. Oysa gözüm gibi de bakıyordum.”

Velhasılı kelim o gün akşama kadar telefonlarımız hiç susmadı. Aynı zamanda okul da iş ilanı için gelen

prezentabil bayanlarla doldu taştı.İşin doğrusu ben hayatımda hiç bu kadar çok prezentabil bayanı bir arada görmemiştim. Gelenlerin neredeyse hepsi değme mankenlere taş çıkartacak fiziksel güzellikte olan bir sürü hanım kız, Genç bayan, hatta emekli hanımefendiler.

Ekmek gerçekten de aslanın ağzından midesine inmiş durumdaydı.